

[Rytter.]

af Hensyn til Debitorerne. Vi saa for nylig, at Socialdemokraterne ikke nærrede nogen Betænkelighed ved at hjælpe Debitorerne, naar det gik ud over private Kreditorer, ja, selv om det skulde gaa ud over Rente-beløb. Det fik vi nu heldigvis rettet, da det beroede paa en Misforstaaelse. Men nu har vi et Lovforslag, der er vedtaget i Folketinget, hvorefter Panthaverne skal miste deres Ret til Fordel for Debitorerne, hvor man uden videre sletter Panterrettigheder for at hjælpe Debitorerne. Det vil Socialdemokraterne gaa med til, saa snart Talen er om private Kreditorer. Men saa snart der er Tale om, at Staten, den store Hus-holder for os alle, skal give et Tilskud, der virkelig batter, holder Socialdemokraterne sig tilbage. Det forekommer mig derfor, at denne Lovgivning er alt for partipolitisk, socialdemokratisk præget.

Jeg maa da stadig anbefale at stemme for de Ændringsforslag, vi her har stillet. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han vil gaa med til det Ændringsforslag til tredje Behandling, som er antydet fra vor Side. Den højtærede Minister lod næsten, som om det var en personlig Tjeneste, han derved gjorde mig, og det takker jeg selvfølgelig for. Men jeg tror nu nok, at den højtærede Minister maa indrømme, at det er en værdifuld reel Ændring, for man kan ikke sige om en Panthaver, som maaske oven i Købet er tredje eller fjerde Panthaver, at han lader Parcellen udgaa af Pantet.

Formanden: I Anledning af en Række almindelige Betragtninger dels vedrørende Love, som ikke foreligger, dels vedrørende Lovforslag, som muligt senere vil komme til Behandling, gør jeg opmærksom paa, at dette er en anden Behandling, og henstiller derfor, at man holder sig til Ændringsforslagene og Betænkningen.

Ordføreren (S. Rasmussen): Jeg har paa ingen Maade udtalt, at de vedtagne Kriseforanstaltninger er tilstrækkelige. Jeg forstaaer det ærede 7de tingvalgte Medlem saaledes, at han mener, at de ikke er tilstrækkelige med Hensyn til Betaling af Skatterestancer. Hvor langt de kan naa, tør jeg ikke udtale mig om, men i hvert Fald ved jeg, at en stor Del af den Krisehjælp, Landbrugerne kan faa, netop vil medgaa til at betale Skatter.

Det ærede Medlem siger igen, at denne Lov vil blive modtaget med Bitterhed ude i Befolkningen, fordi man ikke kan forstaa

Lovens forskellige Stilling til 2 Mænd, der er omtrent ens stillet. Der maa jo dog være et Sted, hvor Grænsen sættes, og jeg tror, vi kunde bære os ad, hvordan vi vil, med en saadan Lovgivning: hvis vi ikke hjælper alle i Flæng, vil der opstaa Bitterhed. Derfor synes jeg ikke, man kan fremføre dette som en væsentlig Indvending.

Til den højtærede Landbrugsminister ønsker jeg kun at sige, at jeg maa forstaa hans Udtalelser saaledes, at han tager sit Ændringsforslag tilbage og muligvis stiller et andet ved tredje Behandling.

Jensen (Aale): Jeg sagde, da jeg havde Ordet første Gang, at Debatten om Affattelsen af Landbrugsministerens Ændringsforslag vilde jeg ikke blande mig i, og det vil jeg heller ikke, men jeg maa rigtignok sige, at jeg aldrig har hørt en saa urimelig Fortolkning af et Forslag som den, jeg hørte af det ærede 7de tingvalgte Medlem.

Jeg vil saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser om Venstres Ændringsforslag. Det er rigtigt, at vi ikke vil gaa med til Princippet i Ændringsforslag Nr. 5 ud fra forskellige Betragtninger. Vi nærer den Anskuelse, at det ikke er forøget Gæld, Landbrugerne trænger til. Det har man praktiseret fra Venstres Side i den Tid, det havde Regeringsmagten; den Gang bebyrdede man Landbruget med mere Gæld, og det synes vi er en forkert Vej at gaa. Hvorledes vilde det gaa, hvis man vedtog det, der her foreslaas af Venstre? Der staaer ikke andet om Laanet end, at det skal betales tilbage, men vi har stillet det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Er det da Meningen, at man vil sætte de paagældende fra Gaard og Hjem, hvis de ikke kan betale Renter og Afdrag? Vi synes, det er et forkert Princip, vi synes, det er urigtigt fortrinsvis at hjælpe de bedrestillede Landbrugere, vi mener, det er rigtigst at hjælpe de haardest ramte, saa vidt det lader sig gøre.

Men dernæst nytter det jo ikke at staa her paa Talerstolen og vifte med Millioner, naar vi ikke har kunnet faa noget at vide om, hvor Pengene skal komme fra. Man kan sagtens staa og vifte med nogle Tal, men Spørgsmaalet er jo dog, hvordan Pengene skal skaffes til Veje.

Det ærede Medlem siger endvidere, at denne Lov vil blive modtaget med Bitterhed, og det ærede Medlem tænker sig maaske noget i Retning af Modtagelsen af den Lov, der blev vedtaget, da han selv var Minister. Det ærede Medlem ved, at den blev ikke modtaget med